

וחדר גניזה. ואלין עבדין עובדא דרעו בההיא חיה. והיינו דכתיב ומעשייהם בעין תרשיש, בעין תרי שוש דא ימינה ושמאלא, דאלין תרין מאינון שתי. ועל דא בעין: בגונא דילחון.

עד הכא רזא דחיות ברזא עילאה, בגונא דא למתפא, ודמות על ראשיו החיה רקיע. ודמות, דיוקנא למתפא, בגונא דלעילא. אך הכא אית רשו לפרישא, מפאן ולהלאה, מאן דחמי חמי, דלא אית רשו לאסתכלא. מהאי רקיע ולמתפא, אית רשו למיחמא, ומהאי רקיע ולמתפא, אית רשו לאסתכלא. מאתר דאסתכלותא ולעילא, אתחסין שבילין ואירחין, לית עינא דאסטפל ביה, דכו לא אתחספיה.

ראשיו החיה, איןון רתיכין. ארבע רישי נהוריין לאربע זיון. ואינו תריסר ירחין. ואינו תריסר מבלין, וחד דשלטא עליהו, למחרוי תליסר. ואלין איירון ראשיו שלטוניין, שליטין נהירין לכלא. (כ' רקיע). בחד, אית רזא דדיוקניין דלא אתחזון. ובחד, לית ביה דיוקניין, ולא גונניין, ולא למנדע, ולא לאסתכלא, ולית מאן דיקום ביה. דא איהו רקיע עילאה טמירה, דגניז מה דגניז, ויהב חידו וקיימה לכלא. ברזא דישם אהיה, שלימו דכל שמהן. רזא דרתיכא קדישא, ברזא דארבע זיון דעלמא עילאה. רזא דארבע שמחן דכלילן בחד. תלת שמחן עילאיין, וחד דאתחבר עמהון בכללא חד.

יה, רזא טמירה עילאה. כללא דכלא, רקיע עילאה טמיר דקיימה בגניז. וחד ספירה גניז טמירה דכלא עליה. האי איתאחד ולא אתחחד בפה דלא אתיידע, ולא קיימת בסוכלתו. רזא דכלא. כללא דכלא. ברוך הוא וברוך שמייה לעלם ולעלמי עולם. למתפא כר אסתפט שמא דא, איהו ר' באתריה דאלפא, ברזא חדא. בדין איהו רקיע למתפא, בגונא דלעילא, וחד אבן ספירה לעילא על גבי ההוא רקיע ורא איהו רזא ה' דאתפרישא שמא למתפא, ברזא יהו'ה.

ולזמננו דאתחבר בשמא דא את ר'. ואיהו כללא חדא, הוא ובית דין. וכלא חד, רזא דרזין גו שמחן קדיישין. גטוי על ראשיהם מלמעלה, רקיע פריש לעילא, דלא יכליין להיות למנדע ולאסתכלא, דכלא אחד דא ברא, רזא דא סימנא בעלמא, בר נש לא יכילה למחרמי לרואה, ואף על גב דאיהו הוא, כל שבן מאן דסתים ביה.

האי רקיע עילאה, לית ביה דיוקנא כלל. לית מאן דאסטפל מפטון ולהלאה, בזלא סתים וחטים בגונשפנקא. רקיע פריש על גבי רישי